

Prietenie datorată șahului

Cum ar putea să se joace dacă nu se pot înțelege între ei?

Olivia Kitterman

(Bazat pe o întâmplare adevărată.)

Această întâmplare a avut loc în Germania.

„Este soare-n sufletul meu azi”*, cânta Matvii. „Mama și fratele lui, Tymofii, cântau împreună cu el. Era întuneric dincolo de geamul mașinii. Dar cântecul ajuta ca totul să pară puțin mai strălucitor.

Era o perioadă înfricoșătoare pentru Matvii și familia lui. Ei se mutau în Germania deoarece casa lor nu mai era sigură. Călătoriseră timp de două zile și, acum, aproape că ajunseseră. Un episcop de aici, din Germania, îi ducea cu mașina într-un loc în care să stea.

Matvii era bucuros că Tatăl Ceresc îi ajutase să ajungă în siguranță în Germania. Dar îi era dor de tata. El a trebuit să rămână în țara lor din cauza unui război. Matvii își făcea multe griji pentru el.

Episcopul a parcat mașina în fața unei case. „Bun-venit în casa mea.”

Matvii și-a luat geanta și și-a urmat familia înăuntru. Era liniște. Familia episcopului trebuie să se fi dus deja la culcare.

„Puteți sta în camerele lui Mats și Lore cât timp sunteți aici”, a spus episcopul.

„Așteptați”, a spus mama. „Nu trebuie să renunțe la camerele lor pentru noi.”

Episcopul a zâmbit. „O fac cu bucurie. Dorim să vă simțiți confortabil.”

Mama a dat din cap în sens afirmativ. „Mulțumim.”

Dimineață, Matvii și Tymofii s-au dus în bucătărie pentru micul-dejun. Episcopul stătea la masă cu un băiat și o fată. Nu păreau mai mari decât Matvii.

„Ei sunt copiii mei, Mats și Lore”, a spus episcopul.

„Îmi pare bine de cunoștință”, a spus Tymofii.

Mats și Lore păreau puțin confuzi.

„Ei nu vorbesc limba tă”, a spus episcopul. „Dar sunt sigur că veți fi prieteni buni.”

Matvii s-a încruntat. Cum ar putea fi prieteni dacă nu pot vorbi între ei? Simțea că soarele despre care cântase noaptea trecută dispăruse.

După ce au mâncat, Mats și Lore le-au arătat o cameră de joacă. Doi copii mai mici se jucau cu câteva jucării. Matvii a ghicit că erau frații mai mici ai lui Mats și Lore.

Mats a spus ceva. Părea o întrebare, dar Matvii nu știa ce a spus. Mats s-a așezat și a deschis o cutie cu cartonașe. Le-a sortat în mai multe grămezi. Apoi, el și Lore și-au luat cartonașele. Matvii dorea să se joace. Dar nu știa cum.

Mats a pus un cartonaș și s-au uitat la Matvii. A spus din nou ceva.

Lui Matvii îi venea să plângă. Nu dorea să locuiască în Germania dacă nu putea înțelege pe nimeni.

Lore i-a spus ceva lui Mats, apoi a fugit în debara. S-a întors și a pus un joc nou pe podea.

Matvii știa acest joc. Piesele din lemn arătau ca cele pe care le avea acasă. Era șah! Jucase șah cu tata ore întregi. Matvii a dat din cap fericit. Știa să joace acest joc.

Lore a zâmbit larg și a început să aranjeze piesele.

Matvii și-a mutat pionul două pătrățele și a privit cum Lore și-a mutat calul. Apoi, Matvii și-a mutat nebunul peste calul lui Lore. El și Tymofii s-au bucurat. Lore a scos un sunet de frustrare, dar zâmbea.

S-au jucat mult timp. Nu după mult timp, râdeau. Nu și-au înțeles cuvintele unii altora, dar tot s-au distrat.

Pe parcursul următoarelor câteva săptămâni, au găsit alte jocuri pe care le știau cu toții. S-au jucat fotbal afară cu alți copii germani. Matvii a învățat, de asemenea, câteva cuvinte în limba germană. Uneori făcea greșeli, dar a continuat să încerce.

Lui Matvii încă îi era dor de tatăl lui și de casa lui. Dar era recunoscător că Tatăl Ceresc îl ajutase să-și facă prieteni noi. ●

ILUSTRĂȚII DE HANNAH LI